

Ιερομόναχος Θεόφιλος Παντοκρατορινός (1882 - 10 Σεπτεμβρίου 1969)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

[Φωτό: diasporic.org](#) Μνήμες – αρχείο Κωνσταντίνου Νίγδελη

Φωτό: diasporic.org Μνήμες – αρχείο Κωνσταντίνου Νίγδελη

Ο κατά κόσμον Αντώνιος Ζάμαρος του Δημητρίου και της Καλλιόπης γεννήθηκε στο χωριό Δρυόπη της νήσου Κύθνου των Κυκλάδων το 1882. Στον κόσμο ήταν σεβαστός και αγαπητός. Είχε πολλά πνευματικά τέκνα. Είχε φήμη εναρέτου κληρικού.

Στην Ιερά μονή Παντοκράτορος προσήλθε ηλικιωμένος το 1961. Κατέφυγε στο Άγιον Όρος, ως έλεγε, γιατί διάβασε και άκουσε ότι στο Περιβόλι της Παναγίας η Υπεραγία Θεοτόκος είναι άγρυπνη πρέσβειρα και ασφαλής μεσίτρια για τη σωτηρία όλων των προσφευγόντων στον ιερό Άθωνα. Επέλεξε τη μονή Παντοκράτορος, για να τελειώσει τον βίο του, ευλαβούμενος τη θαυματουργική «Γερόντισσα» Παναγία, την προστάτιδα αυτής.

Είναι γεγονός, ως αναφέρεται, «ότι ο Μακαριστός Γέρων Θεόφιλος εγκαταβίωσεν εις την Ιεράν ημών Μονήν, εβίωσεν όντως ως Μοναχός και Ιερέυς, με καθολικήν “καλήν μαρτυρίαν” περί αυτού, ως ταπεινού, φιλακολούθου, ελεήμονος, ευγενούς, αφιλοχρημάτου, ησυχαστικού και προσευχής φίλου πιστού». Σύντομα έγινε γνωστός για την αρετή του κι έτρεχαν πολλοί να τον συναντήσουν, ν’ ακούσουν τις συμβουλές του και να εξομολογηθούν σε αυτόν. Όλους τους παρηγορούσε, τους ανέπαυε και κανόνιζε διακριτικά. Ως Πνευματικός ήταν, λένουν, πράος, μειλίχιος, προσηνής και υπομονετικός.

Με μεγάλη καρτερία αντιμετώπισε και το ότι έμεινε κατάκοιτος προ της κοιμήσεώς του. Με προθυμία τον διακονούσε ο μοναχός Αντώνιος από την Πάρο. Μέχρι του τέλους του είχε πλήρεις τις αισθήσεις του και άριστη πνευματική διαύγεια. Είχε οσιακά τέλη. Το πρόσωπό του έλαμψε. Ο μοναχός Ιάκωβος († 2001) έλεγε πως του διηγείτο με συγκίνηση τα μεγαλεία του Θεού κι έκλαιγε ευφραινόμενος. Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 10.9.1969 ελπίζοντας στις πρεσβείες τις ακοίμητες της δεομένης Γερόντισσας.

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Ιεράς Μονής Παντοκράτορος, Νεκρολόγιον, σ. 20. Ιεράς Μονής Παντοκράτορος. Επιστολή 3.7.1977 προς κ. Γ. Δημητρακόπουλο εις Αμαλιάδα.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα, Τόμος Β΄ - 1900-1955*, σελ. 821, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.